

man ser på sanktioner over for dagpengemodtagere og kontanthjælpsmodtagere og andre, som bryder reglerne, er det nogle voldsomme sanktioner, de bliver udsat for, ud over at det lovbrud, de har begået, selvfølgelig bliver straffet. Hvis de f.eks. har fået dagpenge og ikke skulle have haft dem, skal de betale dagpengene tilbage, men derudover er der nogle voldsomme sanktioner, og jeg forstår simpelt hen ikke, hvorfor arbejdsgivere, der har bedre ressourcer og som regel bedre muligheder for at lære loven at kende, ikke skal pålægges nogle sanktioner, når de bryder loven. Det virker ikke rimeligt i et demokratisk samfund.

I høringsnotatet, hvor ministeren gennemgår de høringssvar, der er kommet, kan man se, at ministeren mener, at hemmelige jobklausuler indgår i et meget ringe omfang. Der står, at et egentligt forbud kan synes ude af proportion med det nuværende begrænsede kendskab til problemets omfang. Hvis der faktisk er meget få, er jeg sådan set enig med hr. Bent Bøgsted: Hvorfor så ikke bare forbyde dem alle sammen? Så ville der jo ikke blive de store problemer for arbejdsmarkedets parter. Men der er meget, der tyder på, at problemet faktisk er omfattende. Fagforbundet PROSA mener f.eks., at omkring 20 pct. af dets medlemmer, som er it-medarbejdere, er omfattet af sådanne klausuler.

Derfor er der en række ting i lovforslaget, som vi er nødt til at se på, og jeg er glad for, at det lyder, som om vi får nogle forhandlinger. Jeg håber, ministeren i sit svar om lidt også vil åbne mulighed for, at vi får nogle forhandlinger og får rettet op på de mange problemer, der er i forslaget.

Vi kan ikke stemme for lovforslaget, som det ligger nu, men vi håber, at man får rettet op på det under udvalgsbehandlingen, så det bliver muligt for os at være med til at stemme for lovforslaget.

Kl. 11:12

Formanden:

Tak til fru Line Barfod. Der er ikke nogen ønsker om korte bemærkninger. Den næste bliver så beskæftigelsesministeren.

Kl. 11:12

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Det er nu knap et år siden, at jobklausuler sidst var på dagsordenen i Folketingssalen. Det viste sig dengang at være svært at nå til politisk enighed om en lovregulering. Men stadig væk er der politisk enighed om, at det er nødvendigt at

skride ind. Det er helt uacceptabelt, at lønmodtagerne stavnsbindes gennem lyssky aftaler, som virksomheder indgår hen over hovedet på de ansatte.

Jeg har jo også lyttet til debatten og taget bestik af kritikken. Jeg håber derfor, at det nye lovforslag kan bygge bro og samle et bredt flertal.

Udgangspunktet skal være, at lønmodtagerne ikke blot skal have kendskab til jobbegrænsninger som følge af en jobklausul, men at de skal give deres samtykke hertil og få ret til en økonomisk kompensation.

Ifølge lovforslaget kan en arbejdsgiver kun gøre en jobklausul gældende over for en lønmodtager, hvis der også er indgået en konkret aftale med lønmodtageren. Det skal sikre, at lønmodtageren ved, at han eller hun er begrænset i sine muligheder for at søge job hos en eller flere andre virksomheder. Men det skal også sikre, at lønmodtageren i den periode, hvor klausulen har sin virkning, modtager kompensation for begrænsningen.

Formålet med loven er netop at begrænse brugen af jobklausuler og tilskynde til, at jobklausuler kun anvendes i de situationer, hvor der virkelig er behov for dem.

Det er min klare opfattelse, at vi med dette lovforslag har fundet en fornuftig balance mellem på den ene side behovet for at beskytte lønmodtageren mod hemmelige klausuler og på den anden side virksomhedernes behov for at beskytte sig mod illoyal rekruttering.

Så er der blevet rejst det spørgsmål, om lovforslaget så ikke er en lovliggørelse. Formålet med lovforslaget er alene at begrænse virksomhedernes brug af klausuler og ikke at ændre på allerede eksisterende begrænsninger. Dette er også præciseret i bemærkningerne til lovforslaget.

En jobklausul kan altså godt være i overensstemmelse med kravene i dette lovforslag, men samtidig være i strid med anden lovgivning, f.eks. konkurrencelovens forbud mod konkurrencebegrænsende aftaler.

Jeg henviser også til svaret på spørgsmål nr. 789. Sagen, hvor Konkurrencestyrelsen forholdt sig til en branchevejledning, illustrerer fint, hvordan de konkurrenceretlige grænser supplerer de nye regler i lovforslaget.

Vi har også set, at der i det fagretlige system og ved domstolene er rejst sager om rækkevidden og lovligheden af indgåede jobklausuler. Der er ikke truffet afgørelse i alle sagerne, og jeg vil selvfølgelig følge praksis på området nøje.